

ETILADI GIDEON AT SKJÓTA Í »SENK«

Það man vera stórir partur av Føroya fólki, sum í Dimmalætting hin 16. januar, við sær um kenslum, nýðist at siggja við egnum eygum, hvussu ein beiskur figgindi vendir »breiðsöðuna« móti Føroya fagrastu skútu, sum vit her fara at kalla okkara ungdom. Hann himpraðist ikki við at geva upp bæði navn og dimensjónir av tí »skjútis« sum hann sær fyrri at vera mest hósandi nú á døgum, at skjóta hesa skútu í »senk« við. Tað var sum at siggja eina »salvu« vera avfyrdá frá »breiðsöðuni« har alt brestur ísenn, imóti okkara fagrastu skútu, okkara ungdomur. Er so hendan skúta uttan nakra verju vil onkur spyrja. Hann, ið gjørdi álopið, man ivaleyst halda tað. Ungdomurin sjálvur spyr eisini. Eru vit tá heilt veruleys á opnum havi? Nei, tit eru ikki, tit hava sterka verju. Tað eru nógv foreldur og annars nógvir føroyingar, sum morgun og kvöld nevna tykkum við navni fyrri Harrans ásjón, og tað er mikil verja. Tað kann líkast við nakað sum tit hava hoyrt um frá krígsárunum. Ein antimagnetiskur »kadal« er fastgjörður runt um alt skipið, hann avleiðir, so at tit kunnu vera óskadd og koma væl í havn. Tað eru tær bønir, sum tit eru tikin við í, sum verja tykkum imóti slíkum álopum.

Skulu vit nú lata hendan sum gjørdi álopið sleppa? »Løður« hava vit í yvirflóð at taka av. Skal tað vera frá Dávið kongi, ella frá Sálomon, vísmanni? Vit kunnu taka frá Dánjal, profeti, ella frá Matheus, evangilisti, og ikki minst frá Paulus, apostli, fyrri bert at nevna nakað.

Best var um Gideon boygdi seg, gjørdist eyðmjúkur og dró hvítt merki á stong, tí tað skal

hann so gera kortini, um ikki her, so í ævinleikanum, tá ið hvort knæ skal boyggja seg og nýðast at jätta, at Harrin er Gud.

Eg eri ikki vanur at loypa á fólk, hvørki munnliga ella skrivliga, og hevði hesin Gideon, í øllum tí sum hann peikar á, at lata ungdomin ótarnaðan sleppa at njóta, hvat tá.

Hevði hann ikki komið við hesum eina orðinum »skriftstöð«, so hevði eg kanska nýtt meg til at tuga; men tá hann fyrst hevur latið eitursprenin út yvir tey ungu sum vit eru góð við, so skal hann omaná alt gera hesa ræðuligu roynd, at »innveva« orðið »skriftstöð« uppi alla óhumskuna, sum hann vildi sæð verið tikna í brúk. Nei, so lætt sleppur tú ikki.

Eftir skriviháttinum at døma eru mætari menn enn »Gideon« tiknir av fótum, og tað reint og beint við skriftstöðum, og hava fingið at kent størri lutir enn teir sum hann roknaði upp í Dimmalætting 16. januar.

Hann sigur so forhánsliga: skriftstöð, hvør skal siga, hvat nytta tey, tá ið tey ungu eru farin at reka um og vála.

Er tað nakað sum eg havi havt og borið ynki um síðan eg var 20 ára gamal, so er tað einamest hetta, at eg kundi rett teimum ungu eina hond, sagt teimum hvussu mær gekkst tá ið eg ein dag var vaktur andaliga; at eg kom inn í eina andaliga kreppu, eitt sálarligt gjøgnumbrot, eitt umvendils, og eftir drúgvum bønarkampi, var Guds andi nær og livandigjörði »skriftstöð« so livgevandi, at sálarfriður, trúarvissa og stør gleði fall mær í lut. Og ivaleyst er hetta bakgrundin fyrri, at eg ikki kann annað enn svara einum sum so ógvuliga gevur seg í kast við at vanvirða »skriftstöð«.

Her í blaðnum ber nokk ikki til at greiða tað út í æsir, men ikki sort havi eg virkað ávegis til at okkara unga fólk kann í framtíðini fáa at vita hvussu Guds orð, »skriftstöð« og andi Guds kunnu bæði sára og grøða, und ella gomul; tað at mangir hava gjørt tað, og iva-

leyst koma at gera tað, í nógv størri stili.

Aftur í Dimmu hin 4. februar eru menn sum halda, at tað sum Gideon rætti ungdominum var bara gott. Ein roynir at vissa Gideonsmenn um, at hann er sigurharri. Ein heldur á donskum máli, sum eg rokni við er dani: Hvor han pådattes synspunkter han aldrig har haft. Hvi skrivaði tá Gideon, at einki nyttar at koma við skriftstöðum til tey ungu, tá ið tey vóru berusað av teimum ymsku sløgnum, sum hann kom við í Dimmu 16. januar. Eg og tey sum hava annað sjónarmið hava einki tekin sæð enn til nakran sigur, soleingi sum hann og aðrir í Dimmu, royna at fáa sagt fólk, at skriftstöð eru virðisleys, hava ongan fyrimun ella einki er at vænta ser úr teimum.

Hvat halda Gideonsmenn um nokur skriftstöð, sum hesi her: »Í fyrstuni var orðið, og orðið var hjá guði og orðið var guð. Hetta var í fyrstani hjá guði. Allir lutir eru vorðnir til av tí, sum til er vorðið. Í tí var liv og livið er ljós menniskjunnar.« Joh. ev. 1,1—5.

Ellar hvat halda teir um sjei tey seinastu orðini frá Math. Ev. 7,17. Men hitt ringa træið ber ringar fruktir.

Hvat halda teir um eitt skrift stað sum hetta: Og hann vildi fylla bók sín av tí dravi sum svíni ni, men eingin gav honum nakað. Luk. Ev. 15,16. Ella ein mótsetning: Tí at orðini, sum tú gavst mær, havi eg givið teimum og teir hava tikið við teimum og sanna at eg eri komin frá tær og teir hava trúð at tú hevur sent meg. Johs. ev. 17,8.

Flest blaðrúmd og heilsan er, so kunnu tit gott halda á við at vanvirða skriftstöð, um tit ikki eru komnir longur, men vita skulu tit framanundan, at flóðin er bæði djúp og breið, at oysa úr, so tað er burturspilt at hava nakran dreym ella vón um nakran sigur á hesum oki.

Hvat halda tit um teir rivnu brunnarnar, profeturin visir á.

Í Dimmalætting 4. febr. heldur ein Gideonsmáður, at hatur lýsir av teimum sum hava mótmælt. Ógvuliga stórvægis tekur hann feil.

Vit orka ikki at hugsa okkum ungdomin at vera lokkaðan og so til seinast drivan út í ófarið, og so vera trelabundin av syndanna valdi og bliva offur fyrri peningaspekulantum. Nei, einki hatur, vit elska ungdomin, og vildu sæð hann á livsins góðu gotu.

Aftur í dag 11. februar er danskur lærari í Dimmu — Jeppensen — sum tekur undir við Gideon. »De frelst« er hann ikki tilfríðs við, og heldur ikki prestalønina. Ein lærari?

J. í Jógvansstovu,
Leirvík

Skula tit brúka bil

persónkoyring ella skúla-
koyring, so snarið tlf. 3456

Alexander Dalfoss

Biafra, Portugal, Grikkaland

Í DANSKA FÓLKATINGINUM HEVUR VERIÐ ORÐADRÁTT
UR UM UTTANRIKISMÁL. GRUNÐARLAGI FYRI HESUM
ORÐADRÁTTI VARD UPSKOT FRÁ JAVNADARFLOKK-
INUM, SUM MIÐAR IMÓTI.

at fremja ein meira aktivan politik til gagns fyrri at minka um spenningin í Europa.

at gera hitt besta fyrri at styrkja ST og líkindini fyrri at ávirka alheimsstöðuni sum heild,

at venda ser móti hjálðanda-

politikki Portugals og taka málið til viðgerðar í Nato,

at seta fram uppskot um at taka Nigeria-Biaframálið til viðgerðar í trygdarráði ST's.

at fáa øll Nato-lond at steðga allari vápnasølu til Portugals og Grikkalands.

Deyðarevsing má til

Í FINNLANÐI HEVUR STÖRRI NEVND SIÐIÐ TIL KANN-
INGAR OG VIÐGERÐ AV MÁLINUM UM DEYÐAREVS-
ING, OG ER KOMIN TIL TAÐ ÚRSLIT, AT DEYÐAREVS-
ING MÁ VERÐA GULDANDI Í KRIGGSTIÐ

Finnar hava havt deydarevsing í 1918 og báðu ferðirnar, landið var uppi í seinra heimsbardaga, 1939—40 og 1941—1945.

Mælt verður tó til, at deydarevsing einans skal umfata

grovar brotsgerðir og grovari landsavik, tá landið er í krígstöðu.

Somuleiðis verður mælt til, at eingin undir 21 skal kunna dømast til deydarevsing.

Norrøn hús í Reykjavík

IKKI FÆRRI ENN 50.000 GESTIR HAVA VITJA NORDUR-
LENDSKA HÚSIÐ Í REYKJAVÍK, SIÐAN HETTA VAR TIK
IÐ Í BRÚK Í AUGUST SEINASTA ÁR

Stjórnin fyrri norðurlandska hús ið í Reykjavík hevur nýliga havt fund, har Ragnar Meinander, úr Finnlandi, varð valdur til formann í staðin fyrri Ármann Snevvarr, rektari við universitetið í Reykjavík, sum bar seg undan afturvali.

Stjórnin valdi eina umsitingarnevnd, í henni sita: Sigurður

Bjarnason, Reykjavík, Ragnar Meinander og Egil Thrane úr Danmark.

10 milliardir til samferðslumál

Danski samferðslumálaráðharrin hevur gjørt upp og er komin til tað úrslit, at teir í Danmark skulu brúka millum 9,5 og 10 milliardir krónur til samferðslumál.

Byggiætlaninar snúgva seg um: Stórabeltsbrúgv, Oyarsundsbrúgv, Københavns-Malmö-linjuna, Oyarsundstunnel, Helsingør-Helsingborg-linjuna, Eystursjóarbrúgv og Stóra-streymbrúgv.

Tryggingarsambandið FØROYAR

Føroya Kriggstrygging	Tlf. 1090
Føroya Sjóvátrygging	- 1090
Føroya Brunastrygging	- 1098
Føroya Vanlukkutrygging	- 1466

Vit tryggja:

Bátar, skip, vörur, hús, innbúgv, akfør o. a.

Føroyingar eiga at tryggja í landsins egnu trygging.

FYLKING

heldur aðalfund tann 15. februar 1969 kl. 20 í felags-húsinum.

Dagsskrá sambært gr. 20 í lógini og sáttmálin.

Tvøroyri, 29. januar 1969.

STJÓRNIN